

[Kai Moltke.]

Så lige et par korte bemærkninger til det ærede medlem hr. Thestrup angående eksemplet fra Herning. Jeg vil indrømme, at det er slet ikke nogen dårlig pris: 253 kr. om måneden, men jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at det drejer sig om 40 lejligheder à 7.000 kr., Det er altså 280.000 kr., som man kan give i eget indskud eller lån. Jeg ved jo, at det ærede medlem hr. Thestrup i øjeblikket i særdeleshed interesserer sig for lejerens ret til at overtage lejligheder. Jeg har tidligere her i salen sagt, at man jo passende kunne begynde dér, hvor man kræver sådanne indskud, og give en tilsvarende medejendomsret som et led i en kollektiv lejerovertagelse af sådanne lejligheder.

De ærede medlemmer hr. Axel Ivan Pedersen og fru Else-Merete Ross rettede nogle spørgsmål til mig om tilskuddene til mindre- og mindstbemidlede. Det er ikke noget nyt, jeg fremkommer med her. Det vil man erfare, hvis man ser det stenografiske referat af min stillingtagen, da vi sidst behandlede boligstøtteloven. Der skete ved den lejlighed den forandring, at medens tilskuddet hidtil i socialt byggeri havde været til lejligheden, blev det nu bundet til personen og til personens indtægt. Allerede dengang sagde jeg, at der ville opstå en enorm administration, når man skulle følge folks indtægter, hvornår disse skifter, hvornår de kommer over grænsen, og hvordan de så eventuelt helt kunne blive snydt for et hvilket som helst tilskud på grund af en hundredekroneseddels forskel i indkomsten. Under de omstændigheder, sagde jeg allerede dengang, kunne man lige så godt gøre det til et tilskud af social art til de grupper, som faldt ind under denne kategori. Men det er ting, vi kan tale om.

Så blev der rettet det spørgsmål til mig: skal vi overhovedet hjælpe folk, som kan hjælpe sig selv i boligmæssig henseende? Folk, som er velstillede og udmærket kan klare sig selv, skal selvfølgelig ikke have tilskud. Men først det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen og dernæst den højtærede boligminister betonedede jo netop, at indtægtsfordelingen her i landet er en sådan, at 80 pct. af dem, der søger lejlighed, i alle tilfælde ikke vil kunne betale en husleje på, lad os sige 400 kr., og under de nuværende

finansieringsforhold og grundpriser er forholdet det, at en række sociale boligselskaber i hvert fald forud for den sidste halve procents rentenedsættelse kun kan fremstille en lejlighed, som i 1958 kostede et par hundrede kroner, for et sted mellem 400 og 450 kr., selv om vi holder os til omkostningsprisen. Boligministeren siger her, at 300 kr. må være et maksimum for, hvad man kan kræve af en familie. Så bliver der altså en difference, og ud fra det må jeg selvfølgelig svare, at så længe man bygger så tåbeligt, til så høj en rente, med så dårlig en finansiering, kan man ikke give afkald på at støtte folk rundt omkring.

Resten tror jeg jeg vil undlade at svare på i dag. Lad os snakke sagligt om det i udvalget. Jeg vil blot henvide til, at man ikke er nået så vidt, især ikke i det omkostningsbestemte byggeri under de nuværende finansieringsordninger, at man ganske simpelt kan vente, at de folk, der har behov for en lejlighed, kan flytte ind i en, for selv med henblik på det sociale byggeri er den nuværende finansiering for dyr.

Rimstad: Man har undret sig over, at jeg har fremsat mit dagsordensforslag her ved første behandling. Det er imidlertid ganske logisk. Vort parti er ikke udvalgsberettiget. Vi har ikke ganske afvist den højtærede ministers forslag, men næsten ganske vist, og nu skal der jo forhandles om det i et udvalg. Vi har ønsket gennem den valgte fremgangsmåde at markere vor stilling til det, der skal forhandles om. Det sidste synes jo også i meget høj grad nødvendigt, når man bemærker den stilling, den øvrige opposition har taget til vort dagsordensforslag.

Det ærede medlem hr. Kai Moltkes bemærkning om, at vi ikke tager tilstrækkelig højtideligt på denne sag, vil jeg skænke ham som værende lidt for søgt, lidt for primitiv, måske lidt for underudviklet.

Når det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen opfordrer mig så stærkt til at vente på udvalgsbetænkning, "vente på regeringsovervejelser, vente på tale og vente på debatter, så vil jeg bede ham om at kaste et blik op på balkonen, hvor der nok sidder en hel del unge mennesker, der holder ud til den bitre ende. Det er repræsentanter for andre unge mennesker ude i byen og ude i